

□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

□□□□ □□□□□□□□

காயல்பட்டினத்தபைப் பற்றிக் களேவிப்பட களேவிப்பட ஆச்சரியம் அதிகமாகிக்கொண்டே போனது. சொந்த ஊர்க் காதல் நம்மீரில் விசேஷம் இல்லலை. என்றாலும், காயல்பட்டினக் காரர்களின் ஊர்க் காதல் அசரடிக் கிறது.

□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

“தமிழ் நாட்டுல உள்ள பாரம்பரிய முஸ்லிம்கள் ஊர்களல் ஒண்ணு காயல்பட்டினம். மத்தியக் கிழக்குலநீந்து கடல் வாணிபத்துக்காக வந்தவங்க மண உறவு கொண்டு தங்குன ஊருங்கல் ஒண்ணு இது.

காயல்பட்டினத்துக்குண்டு தனிக் கலாச்சாரம் உண்டு. தமிழ்க் கலாச்சாரமும் அரபுக் கலாச்சாரமும், கடலோடிகளோட வாணிபக் கலாச்சாரமும் ஒண்ணுகுடி உருவான கலாச்சாரம் இது. கடக்கரையை அலவையக் கரனைண்டு சொல்லுவோம்.

காலசைச் சாப்பாடு முபிஞ்சுட்டுதாங்கிறதபைப் பசியாறிட்டீ நங்களாண்டு கபேபம். பழயை சோத்தபைப் பழஞ்சோறும்பம். ரசத்தபைப் புளியானம்பம். இப்பிடிச் சீ ர்ப்பணியம், போனவம், வலெல்லியாரம், சர்க்கரபைப் புளிப்புண்டு எங்களோட சீ ர்பலகாரங்களல் ஆரமிச்சு, நாங்க அன்டாடம் பயன்படுத்துற பல சொல்லுங்க பழந்தமிழ்ச் சொல்லுங்க.

இயல்பா எங்க மக்கள் கிட்ட இருக்கு. காலங்காலமா இங்கே காவல் நிலையம் கிடையாது. மதுக்கடை கிடையாது. வட்டி கிடையாது. வரதட்சிணையையும் ஒழிச்சுட்டோம். இங்கெ பொறந்தவங்களுக்கும் புகுந்தவங்களுக்கும் வறே எந்த ஊரூம் ருசிக்காது” என்கிறார் கலாமி. ‘காயல்பட்டினம் வரலாறு’ நபி லாசிரியர்.

“இது தாய் வழி சமீக மரபு கடபைப் பிடிக்குற ஊர். கல்யாணம் முடிச்சதும் மாப்பிள்ளைதான் பெண் வீட்டுக்கு வாழப் போகணும். பெரும்பாலான ஆண்கள் கடல் தாண்டி வாணிபத்துல இருக்கிறவங்க கங்கிறதால, இயல்பாவே எல்லா நிர்வாகமும் பெண்கள் கையிலதாம் இருக்கும்.

பெண்களுக்கும் சசொத்துரிமையைப் பத்திப் பசேற காலத்துக்கெல்லாம் முன்னாடியே, இங்கெ பெண் பிள்ளைகளுக்கும் சசொந்த வீட்டைச் சீ தனமாக கொடுக்குற வழக்கம் வந்துச்சு. ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஓட்டிப் பெண்கள் பயன்படுத்துறதுக்குன்னே ஒரு முடுக்கு இருக்கும். அது வழியாவே பிந்து ஊரோட எந்தப் பகுதிக்கும் போய்ட்டு வந்திரலாம்.

அந்தந்த வீட்டை ஓட்டியிருக்குற ஆண்களைத் தவிர, வறே ஆண்கள் இந்த முடுக்கைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. ஆனா, பெண்கள் முடுக்கையும் பயன்படுத்தலாம்; வீதியையும் பயன்படுத்தலாம்” - காயல்பட்டினம் வீடுகளைப் பற்றிய சுவாரசியங்களை அடுக்குகிறார் ஷகேணா.

0000 0000 000000000000

“அந்தக் காலம் தொடட்டே இங்கெ பொறந்த ஒவ்வொருத்தரூம் தாயா, பள்ளையா பழகூற மரபைக் கடபைப் பிடிச்சுக் கிட்ட இருக்கோம். இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் கிற வறேபாட்டுக்கெல்லாம் இங்கெ எடம் கொடுக்குறதில்ல. எங்களுக்கும் எப்பால்குடி உறவா உண்டு.

தாய்ப்பால் இல்லாத எத்தனையோ முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கும் தன்னோட பால் தந்து ஊட்டின தலித் பெண்கள் இங்கெ உண்டு. அவங்களை இன்னொரு தாயா பாவிச்சு, பராமரிக்கூற பிள்ளைகளும் உண்டு.

மகாத்மா மலே எங்களுக்கு இருக்குற மரியாதையைக் காட்ட, அவருக்கு ஒரு வளவைவு கட்டினம். காலபந்துன்னா எங்க ஊர்க்காரங்களுக்கு உசுரு. எங்க பிள்ளைங்களுக்கு வளையாட்டு கத்துக் கொடுத்து கிறிஸ்தவ சமய கத்தளைச் சரேந்த பீட்டர் இறந்தப்போ, வளையாட்டரங்கம் கட்டி அதுக்கு அவரொட பரேயை வேச்சோம். இங்கெ இருக்குற சமய நல்லிணக்கத்துக்கு உயிரோட நிக்கிற சாட்சியம் அது” - சந்தோஷத் தகவல்களைப் பரிமாறுகிறார் தமிழன் மூத்து இஸ்மாயில்.

“ஆர் எஸ் எஸ், பிஜபேகாரங்ககிட்ட இங்கெ எங்கெகிட்ட ஒண்ணோட மண்ணாதாம் கெடப்பாங்க. நீங்க பண்டாரம் அண்ணனைக் கட்டுப்பு பாருங்க. இந்த ஊர்ல இந்து அமைப்புங்களோட பெரிய பிரதிநிதி அவருதான்” என்கிறார்கள்.

பார்த்த மாதிரித்தில் கட்டியணத்தை வரவேறும் பண்டாரம், டீ சொல்கிறார். “ஆயிரம் அரசியல் செயலாம், எல்லாமே சக மனுசன் நல்லா இருக்கணும் கிற அக்கறையில்தாம் முடியணும். இங்கெ சாதி, மத வேதேதுமகை கெல்லாம் எடமே கொடுக்கிறதில்ல சார்” என்கிறார் பண்டாரம். டீ க்கடை சபாவில் அஞ்சல்துறை ஊழியர் சந்திர சகேரம் சரேந்துகொள்கிறார்.

“பெருமகைக்குச் சொல்லல. சார், எங்க சமய கத்தளைச் சரேந்தவங்க பலரை அவங்க தபக்கி விட்டுருக்காங்க. பல கல்யாணங்களுக்குத் தாலி எடுத்துக் கொடுத்துருக்காங்க. பழக்கம் வழக்கமுன்னா சும்மா இல்ல, எங்கள அவங்க ஒருத்தர், அவங்கள நாங்க ஒருத்தர்...”

00000000000000 00000000000 000000

காயல்பட்டினக்காரர்கள் உலகெங்கும் பரவிக் கிடக்கிறார்கள். எங்கெல்லாம் பத்துப் பரேக்கு மலே சரேகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் உடனே உருவாகிவிடுகிறது காயல் நலமன்றம். இலங்கை, அரபு அமீரகம், ஹாங்காங், தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், வட அமெரிக்கா என்று செல்லும் இடங்களிலும் மன்றங்கள் தொடங்கி, ஊர் உறவடைபணுகிறார்கள். ஊருக்கு உதவுகிறார்கள்.

“எந்த ஊர் போனாலும், எங்காளங்களுக்கு ஊர் பாசம் போவாது. ஊரல் என்ன நடக்குதுன்னு விட்டுச் உடனே தெரியணும். இந்தச் சின்ன ஊரோட சதேயைப் பரப்ப

ஓன்பது இணையப் பத்திரிகைக இயங்குதுன்னு சொன்னா நம்புவீங்களா?" என்று வரிசையாகக் காயல்பட்டினம் இணையப் பத்திரிகைகளைப் பட்டியலிடும் சாலிஹ், காயல்பட்டினம் டாட் காம் இணையப் பத்திரிகையை நடத்துபவர்.

“ஊரவாட்டு எங்கெ போனாலும் ஊர் மலே அக்கற கொறயுறது இல்ல. நஹு வருஷத்துக்கு முன்னாடியே இங்கெ தங்களோட சொந்த காசப் போட்டு பள்ளிக்கட்டம் கட்டிக் கற்பிச்சாங்க எங்க ஊர் முன்னோருங்க. அந்தப் பாரம்பரியம் இன்னகைக்கும் தொடருது. கல்விக்கு, மருத்துவத்துக்கு, சுற்றுச்சூழலுக்கு, விளையாட்டுக்குன்னு ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கும் உதவ ஒவ்வொரு சங்கம் இருக்கு.

எந்த ஊரால இருந்தாலும் எங்க வருமானத்துல ஒரு பகுதியக் கொடுத்துருவோம். மத்தவங்க கஷ்டப்படுறத வேடிக் பாக் குறதில்ல. மன வளர்ச்சி குறவைவான குழந்தைகளைப் பராமரிக்கக் கட்ட இந்தச் சின்ன ஊர்ல ‘துளிர்’னு ஒரு சிறப்புப் பள்ளிக்கட்டம் உண்டு. எல்லாமே சக மனுஷம் மலே உள்ள அக்கறதாம்” என்று சொல்லும் புஹாரி, இலங்கையில் வாணிபம் செய்பவர்.

சந்தோஷத்திலயே பெரிய சந்தோஷமும் அதுதானே?

என்றென்றும் அன்புடன்,

00000000